

13. દિષ્ટ્યા ગોગ્રહણ સ્વત્તમ્

[મહાકવિ ભાસ વિરચિત ત્રિઅંકી નાટક પંચરાત્રમાંથી આ નાટ્યાંશ લેવામાં આવ્યો છે. ભાસની આ નાટ્યરચનામાં મહાભારતના મહાન વિધ્વંસક યુદ્ધને જાકારો આપી દેવામાં આવ્યો છે. પાંડવોનો અજ્ઞાતવાસ પૂરો થવામાં હોય છે તેવા સમયે દુર્યોધન એક યજ્ઞ કરે છે. આ યજ્ઞના આચાર્ય તરીકે ગુરુ દ્રોષ હોય છે. ગુરુ દ્રોષ દુર્યોધન પાસેથી યજ્ઞની દક્ષિણા તરીકે પાંડવોને અડવું રાજ્ય આપવાનું માગે છે. દુર્યોધનને આમ તો આ સ્વીકાર્ય ન હતું છતાં શકુનિએ મૂકેલી એક શરતને આગળ કરીને દુર્યોધન આ દક્ષિણા આપવા તૈયાર થઈ જાય છે. શરત એ હોય છે કે પાંચ જ દિવસમાં પાંડવોની ભાજી જવી જોઈએ.]

આ પૃષ્ઠભૂમિમાં, ભીષ્મ પિતામહના કહેવાથી કોઈ કારણસર કૌરવો વિરાટનગર તરફ કૂચ કરે છે અને વિરાટરાજની ગાયોને હાંકી જાય છે. આ ગોગ્રહણને રોકવા માટે વિરાટરાજને ત્યાં અજ્ઞાત વેશે બલ્લવના નામે ભીમ અને બૃહભલાના નામે રહેલા અર્જુન સંક્રિય બને છે અને કૌરવસેનાને હાંકી કાઢે છે. સાથે-સાથે તેઓ અભિમન્યુને પકડી લાવે છે.

આ સમયે વિરાટની રાજસભામાં જે દશ્ય રચાય છે, તેનો સંપાદિત અંશ અહીં પ્રસ્તુત છે. વેશપલટો કરીને સાથે રહેલા પિતા અર્જુન તથા કાકા ભીમને અભિમન્યુ ઓળખી શકતો નથી. બન્ને વડીલો અભિમન્યુને ખીજવવાના ઈરાદાથી જે સંવાદ કરે છે, તે ખૂબ જ હાસ્યસભર છે. આ સંવાદ કોઈ પણ પ્રેક્ષકને હાસ્ય રસથી તૃપ્ત કરી દે તેવો મજાનો છે.

અહીં અભિમન્યુના બહાને વિરાટરાજને તથા સહુને પાંડવોની વાસ્તવિક ઓળખ થાય છે. પેલી બાજુ પાંચ રાત્રિમાં આ રીતે પાંડવોની ભાજી મળી ગઈ હોઈ ગુરુ દ્રોષના કહેવાથી દુર્યોધન પોતાનું અડવું રાજ્ય પાંડવોને આપી દે છે. આમ અહીં યુદ્ધની ઘટનાને ટાળવામાં આવી છે.

બધી ઘટના માત્ર પાંચ રાત્રિમાં સંપન્ન થતી હોઈ, આને પંચરાત્ર અનું નામ આપવામાં આવ્યું છે.]

(પ્રવિશ્ય)

- ભટ: : જયતુ મહારાજ: । પ્રિયં નિવેદયે મહારાજાય । અવજિતં ગોગ્રહણમ् । અપયાતા:
ધાર્તરાષ્ટ્રાઃ ।
- રાજા : અપૂર્વ ઇવ તે હર્ષઃ । બ્રૂહિ કેનાસિ વિસ્મિતઃ ।
- ભટ: : અશ્રદ્ધેયં પ્રિયં પ્રાપ્તં સૌભદ્રો ગ્રહણ ગતઃ ।
- રાજા : કથમિદારોં ગૃહીતઃ ?
- ભટ: : રથમાસાદ્ય નિઃશાઙ્કં બાહુભ્યામવતારિતઃ ।
- રાજા : કેન ।
- ભટ: : ય: કિલૈષ નરેન્દ્રેણ મહાનસે વિનિયુક્તો બલ્લવઃ, તેન ।
- રાજા : તેન હિ સત્કૃત્ય પ્રવેશ્યતામ् અભિમન્યુ: । બૃહન્નલે, પ્રવેશ્યતામ् અભિમન્યુ: ।
- બૃહન્નલા : યદજ્ઞાપયતિ મહારાજ: । (નિષ્ક્રાન્તા ।)
(તત: પ્રવિશતિ અભિમન્યુ: બૃહન્નલા બલ્લવ: ચ ।)
- બૃહન્નલા : ઇત: ઇત: કુમાર । અભિમન્યો ।
- અભિમન્યુ: : અભિમન્યુર્નામ । કથં કથમ् । અભિમન્યુ: નામાહમ् । ભો: કિં નામભિ: અભિભાષ્યન્તે
ક્ષત્રિયા: અત્ર ।

बृहन्नला : अभिमन्यो, सुखम् आस्ते ते जननी ?

अभिमन्युः : कथं कथम् । जननी नाम ।

किं भवान् धर्मराजो मे भीमसेनो धनञ्जयः ।

यन्मां पितृवदाक्रम्य स्त्रीगतां पृच्छसे कथाम् ॥

बृहन्नला : अभिमन्यो, अपि कुशली देवकीपुत्रः केशवः ।

अभिमन्युः : कथं तत्रभवन्तम् अपि नामा । अथ किम् । अथ किम् । कुशली भवतः संसृष्टः ।

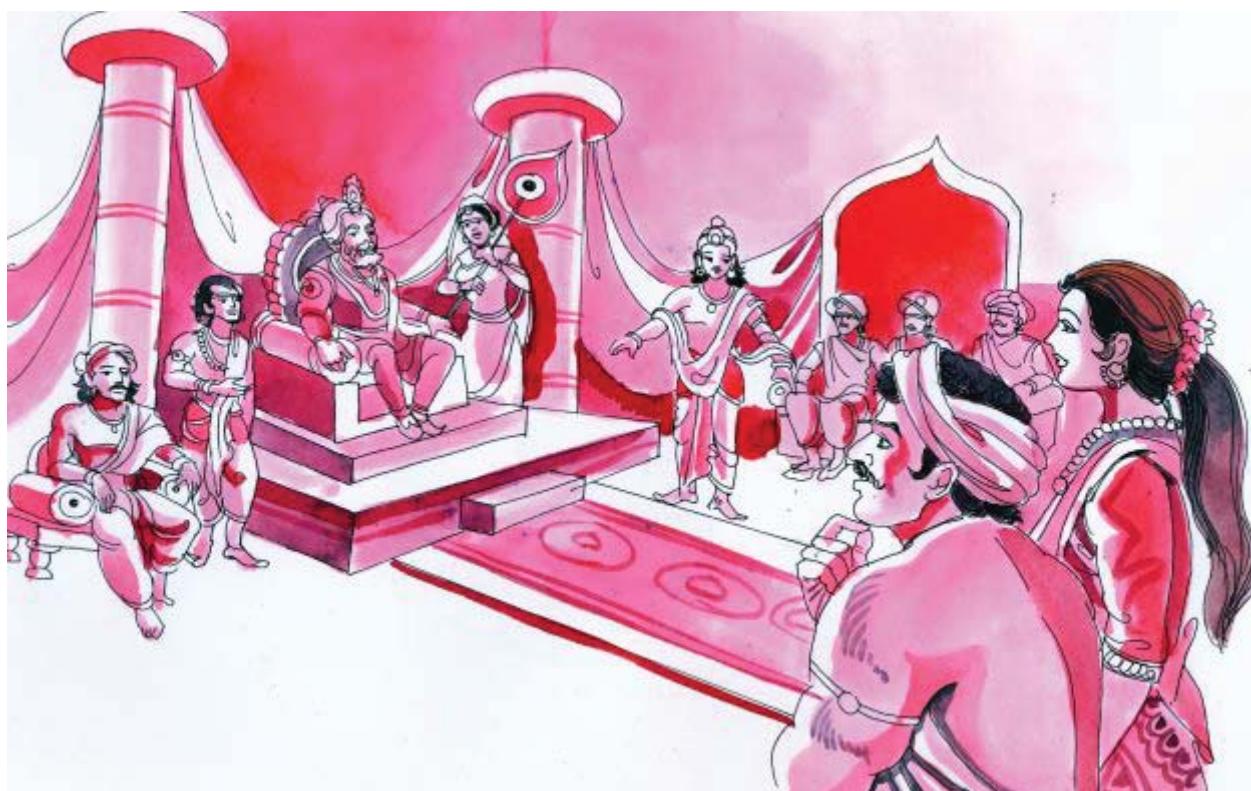
(उभौ परस्परम् अवलोकयतः ।)

अभिमन्युः : कथम् इदार्नि सावज्ञम् इव मां हस्यते ?

बृहन्नला : न खलु किञ्चित् । त्वं तु पार्थपुत्रः । जनार्दनः तव मातुलः । त्वं च तरुणः । तथापि तेन पदातिना गृहीतः ।

अभिमन्युः : अलं स्वच्छन्दप्रलापेन । अस्माकं कुले आत्मश्लाघा उचिता नास्ति । रणभूमौ हतेषु शरान् पश्य । मां विना नामान्तरं न भविष्यति ।

बृहन्नला : (आत्मगतम्) सम्यक् आह कुमारः । (प्रकाशम्) एवं वाक्यशौण्डीर्यम् । किमर्थं तेन पदातिना गृहीतः ?

अभिमन्युः : अशस्त्रो मामभिगतस्ततोऽस्मि ग्रहणं गतः ।

राजा : त्वर्यतां त्वर्यताम् अभिमन्युः ।

बृहन्नला : इतः इतः कुमार । एषः महाराजः । उपसर्पतु कुमारः ।

अभिमन्युः : आः कस्य महाराजः ।
 बृहन्नला : न, न, ब्राह्मणेन सहास्ते ।
 अभिमन्युः : ब्राह्मणेनेति । (उपगम्य) भगवन् अभिवादये ।
 भगवान् : एहि एहि वत्स ।
 अभिमन्युः : अनुगृहीतः अस्मि ।
 राजा : एहि एहि पुत्र ! (आत्मगतम्) कथं मां नाभिवादयति ? अहो उत्सिक्तः खलु अयं
 क्षत्रियकुमारः । अहमस्य दर्पप्रशमनं करोमि । (प्रकाशम्) अथ केनायं गृहीतः ?
 भीमसेनः : महाराज मया बल्लवेन ।
 अभिमन्युः : अशस्त्रेण इति कथ्यताम् ।
 भीमसेनः : शान्तं पापम् । सहजौ मे प्रहरणं भुजौ । धनुः तु दुर्बलैः गृह्णते ।
 अभिमन्युः : किं भवान् मम मध्यमः तातः, यः ततुल्यं वदति ।
 राजा : पुत्र ! कः अयं मध्यमः नाम ।
 अभिमन्युः : श्रूयताम् । यः खलु जरासन्धं पञ्चत्वम् अनयत् सः ।
 (ततः प्रविशति उत्तरः ।)
 उत्तरः : तात । अभिवादये ।
 राजा : आयुष्मान् भव पुत्र । अपि पूजिताः कृतकर्मणः योधाः ।
 उत्तरः : पूजिताः । पूज्यतमस्य क्रियतां पूजा ।
 राजा : पुत्र, कस्य ।
 उत्तरः : इहात्रभवतः धनञ्जयस्य ।
 राजा : कथं धनञ्जयस्य इति ।
 उत्तरः : अथ किम् । अत्रभवता शमशानात् निजधनुः तूणी चाक्षयसायके चादाय भीष्मादयः नृपाः
 भग्नाः वयं च परिरक्षिताः ।
 राजा : एवम् एतत् ?
 बृहन्नला : प्रसीदतु प्रसीदतु महाराजः ।
 उत्तरः : व्यपनयतु शङ्काम् । अयम् एव धनुर्धरः धनञ्जयः ।
 बृहन्नला : यदि अहम् अर्जुनः तर्हि अयं भीमसेनः । अयं च राजा युधिष्ठिरः ।
 अभिमन्युः : इह अत्रभवन्तः मे पितरः । तेन खलु -
 न रुष्यन्ति मया क्षिप्ता हसन्तश्च क्षिपन्ति माम् ।
 दिष्ट्या गोग्रहणं स्वन्तं पितरो येन दर्शिताः ॥
 (इति क्रमेण सर्वान् प्रणमति । सर्वे तस्मै आशीर्वादान् वदन्ति ।)

નામ (પુલ્લિંગ) : ભટ: સૈનિક વિરાટેશ્વર: વિરાટેશનો રાજ ધાર્તરાષ્ટ્ર: ધૂતરાષ્ટ્રનો પુત્ર, કૌરવ બલ્લાવ: વિરાટનગરમાં અજ્ઞાતવાસ દરમિયાન પાચકરૂપે રહેલા ભીમનું નામ મહાનસ: રસોંડું ઉત્તર: રાજકુમાર ઉત્તર, વિરાટ રાજનો પુત્ર ધર્મરાજ: યુધિષ્ઠિર માતુલ: મામા શર: બાળ પદાતિ: પરો ચાલનારો, પગપાળો યોધ: સૈનિક ધનજ્યય: અર્જુન ભુજ: હાથ, બાહુ ક્ષેપ: અપમાન.

(શ્રીલિંગ) : બૃહનલા અજ્ઞાતવાસ દરમિયાન વિરાટનગરમાં નર્તકી રૂપે રહેલા અર્જુનનું નામ

(નપુંસકલિંગ) : ગોગ્રહણમ् ગાયો પકડી લેવી તે વાક્યશૌણ્ડીર્યમ् બોલવાની ચતુરાઈ, વાણીવિલાસ, માત્ર વાણીમાંની શૂરતા પ્રહરણમ् હથિયાર

વિશેષણ : અશ્રદ્ધેય વિશ્વાસ ન કરી શકાય તેવું સ્ત્રીગત સ્ત્રીને લગતું, સ્ત્રી વિશેનું સંસ્કૃત સગપણવાળું, જોડાયેલું ઉત્તિકત અભિમાની, ઉછાંછળો કૃતકર્મ જેમણે નોંધપાત્ર કામગીરી કરી છે તે પૂજ્યતમ સૌથી વધારે પૂજવા લાયક સ્વન્ત (સુ + અન્ત) સારા અંતવાળું, સુખાન્ત

સમાસ : વિરાટેશ્વર: (વિરાટનામ ઈશ્વર: વિરાટેશ્વર:, ષષ્ઠી તત્પુરુષ) । ગોગ્રહણમ् (ગવાં ગ્રહણમ્ ગોગ્રહણમ્ । ષષ્ઠી તત્પુરુષ) । નરેન્દ્રેણ (નરેષુ ઇન્દ્ર: નરેન્દ્ર: તેન । સપ્તમી તત્પુરુષ) । દેવકીપુત્ર: (દેવક્યા: પુત્ર: દેવકીપુત્ર: । ષષ્ઠી તત્પુરુષ) । યુદ્ધપરાજય: (યુદ્ધે પરાજય: યુદ્ધપરાજય: । સપ્તમી તત્પુરુષ) । આત્મશ્લાઘા (આત્મન: શ્લાઘા આત્મશ્લાઘા, ષષ્ઠી તત્પુરુષ) રણભૂમૌ (રણસ્ય ભૂમિ: રણભૂમિ:, તસ્યામ । ષષ્ઠી તત્પુરુષ) । વાક્યશૌણ્ડીર્યમ् (વાક્યેષુ શૌણ્ડીર્યમ્ વાક્યશૌણ્ડીર્યમ્ । સપ્તમી તત્પુરુષ) । દર્પપ્રશમનમ્ (દર્પસ્ય પ્રશમનમ્ દર્પપ્રશમનમ્ । ષષ્ઠી તત્પુરુષ) । તત્તુલ્યમ્ (તેન તુલ્યમ તત્તુલ્યમ । તૃતીયા તત્પુરુષ) । કણઠશિલષ્ટેન (કણઠ શિલષ્ટ: કણઠશિલષ્ટ:, તેન । સપ્તમી તત્પુરુષ) ।

કિયાપદ : પ્રથમ ગણ : (પરસ્મૈપદ) ની (નયતિ) લઈ જવું

(આત્મનેપદ) રમ (રમતે) રમવું, ખુશ થવું

ચતુર્થ ગણ : (પરસ્મૈપદ) રૂષ (રૂષ્યતિ) રોષે ભરાવું, ગુસ્સે થવું.

પષ્ઠ ગણ : (પરસ્મૈપદ) પ્રચ્છ (પૃચ્છતિ) પૂછવું, પ્રશ્ન કરવો (અહીં અપવાદ રૂપે આ ધાતુ આત્મનેપદમાં વપરાપો છે-પૃચ્છસે) ક્ષિપ (ક્ષિપતિ) ફેંકવું, અપમાન કરવું.

દશમ ગણ : (પરસ્મૈપદ) અવ + લોક (અવલોકયતિ) જોવું, દેખવું.

(આત્મનેપદ) નિ + વિદ (નિવેદયતે) નિવેદન કરવું અભિ + વદ (અભિવાદયતે) અભિવાદન કરવું, પ્રણામ કરવા

વિશેષ

(1) શબ્દાર્થ : જયતુ જ્ય થાવો. અવજિતમ્ જીતી લીધું. અપયાતા: નાસી ગયા છે. નિઃશાઙ્કકમ્ શંકા કર્યા વગર, શંકા કે ઊર વિના વિનિયુક્ત: નીમેલો, નિયુક્ત કરેલો સત્કૃત્ય સત્કાર કરીને પ્રવેશ્યતામ્ પ્રવેશ કરાવો. લઈ આવો. નામભિ: નામના ઉચ્ચારણ દ્વારા, નામથી અભિભાષ્યન્તે બોલાવવામાં આવે છે. બોલાવે છે. પિતૃવત્ વડીલની જેમ, પિતાની જેમ આકમ્ય આકમણ કરીને, હુમલો કરીને સ્ત્રીગતામ્ સ્ત્રીને લગતી, સ્ત્રી વિશેની કથામ્ કથા, વાત સાવજ્ઞમ્ અવજા સાથે, મશકરીપૂર્વક હસ્યતે હસવામાં આવી રહ્યું છે.

अलं स्वच्छन्दप्रलापेन ફાવે એમ બોલવાનું રહેવા દો. મન ફાવે તેમ બોલશો નહીં. **आત્મશ્લાઘા** આપવડાઈ, પોતાની જાતની ભારાઈ **પદાતિના** પગપાળા દ્વારા, પગે ચાલતા સૈનિક વડે **અશસ્ત્ર:** શસ્ત્ર વગરનો, નિઃશસ્ત્ર અભિગત: સામે આવેલો **ત્વર્યતામ्** ઉતાવળ કરો. જલદી કરો. **ઉત્તિસ્કત:** ધમંડી, ઉછાંછળો દર્પપ્રશમનમ् ગુસ્સાને શાંત કરવો તે, દર્પને - ગુસ્સાને નાબુદ કરવો તે **કથ્યતામ्** કહો. **શાંતં પાપમ्** પાપ શાંત થાઓ. (સંસ્કૃતમાં ગુસ્સે ભરાયેલી વ્યક્તિને કે તેવા વાતાવરણને શાંત કરવા માટે આવો રૂઢ પ્રયોગ થાય છે. ગુજરાતીમાં ‘બસ કરો, હવે બસ કરો’ કહીએ એમ. **સહજૌ** સહજ, કુદરતી, સાથે જન્મેલા (દિ.) પ્રહરણમ् હથિયાર નિજધનુ: પોતાનું ધનુષ્ય તૂણી અક્ષયસાયકે ખૂટે નહીં એવાં ભાણવાળાં બે ભાથાંઓ આદાય લઈને **ભગના:** ભાગી ગયા **પરિરક્ષિતા:** બચાવ્યા. પ્રસીદતુ કૃપા કરો. ખુશ થાઓ. પ્રસન્ન થાઓ. **વ્યપનયતુ** દૂર કરો. **ક્ષિમા** આક્ષેપ કરવામાં આવેલા **હસતન્તઃ** હસતા **દિષ્ટચા** સદ્ગુણસીબે, સદ્ગુણાયે ગોગ્રહણમ् ગાયોનું ગ્રહણ, ગાયોનું અપહરણ **સ્વન્તમ्** સારા અન્તવાળું (સુ-અન્તમ).

(2) सन्धि : अपूर्व इव ते हर्षो ब्रूहि केनासि (अपूर्वः इव ते हर्षः ब्रूहि केन असि) । सौभद्रो ग्रहणम् (सौभद्रः ग्रहणम्) । किलैषः (किल एषः) । उत्तरेणाद्य (उत्तरेण अद्य) । यन्मां पितृवदाक्रम्य (यत् मां पितृवत् आक्रम्य) । अशस्त्रो मामभिगतस्ततोऽहम् (अशस्त्रः माम् अभिगतः ततः अहम्) । चाक्षयसायके (च अक्षयसायके) । चादाय (च आदाय) ।

स्वाध्याय

१. अधोलिखितेभ्यः विकल्पेभ्यः समुचितम् उत्तरं चिन्त ।

2. अथोलिखितानां प्रश्नानाम् उत्तराणि संस्कृतभाषायां लिखत ।

- (1) भटः किं प्रियं निवेदयति ?
 - (2) अभिमन्युः केन गृहीतः ?
 - (3) बृहन्नला कस्य कस्य विषये अभिमन्युं पृच्छति ?
 - (4) भीमसेनस्य सहजं प्रहरणं किम् अस्ति ?
 - (5) उत्तरः कस्य पूजां कर्तुं कथयति ?

- 3. निम्नलिखितेषु वाक्येषु कः भावः प्रकटितः तत्प्रकोष्ठगतेभ्यः शब्देभ्यः विचित्र्य लिखत ।**
- (1) कथं कथम् । अभिमन्युः नाम अहम् । (आत्मप्रशस्तिः, दैन्यम्, अभिमानः)
 - (2) यन्मां पितृवदाक्रम्य स्त्रीगतां पृच्छसे कथाम् । (क्रोधः, विस्मयः, तिरस्कारः)
 - (3) धनुस्तु दुर्बलैः गृह्णते । (उत्साहः, शौर्यम्, अहङ्कारः)
 - (4) दिष्ट्या गोग्रहणं स्वन्तं पितरो येन दर्शिताः । (हर्षः, धैर्यम्, निन्दा)
- 4. अधोलिखितानां धातुरूपाणां धातु-गण-पद-काल/लकार-पुरुष-वचननिर्देशकपूर्वकं परिचयं कारयत ।**
- (1) रुष्यन्ति
 - (2) वदति
 - (3) पृच्छसे
 - (4) भविष्यति
 - (5) प्रविशति
- 5. मातृभाषायाम् उत्तराणि लिखत ।**
- (1) ભટ ભહારાજને શું સમાચાર આપે છે ?
 - (2) પોતાની માતાની બાબતમાં પૂછવામાં આવતાં અભિમન્યુની પ્રતિક્રિયા શી હોય છે ?
 - (3) શસ્ત્રને વિશે ભીમનો શો મત છે ?
 - (4) ધનંજ્યે શું કર્યું હતું ?
 - (5) ગોગ્રહણની ઘટનાથી અભિમન્યુને શો ફાયદો થયો ?
- 6. क-वિભાગं ખ-વિભાગેન સહ સંયોજયત ।**
क	ख
(1) अश्रद्धेयं प्रियं प्राप्तं सौभद्रो ग्रहणं गतः ।	(1) अभिमन्युः
(2) पूज्यतमस्य क्रियतां पूजा ।	(2) भटः
(3) अशस्त्रेण इति कथ्यताम् ।	(3) बृहन्नला
(4) सुखमास्ते ते जननी ।	(4) भगवान्
(5) एहि एहि वत्स ।	(5) उत्तरः
	(6) बल्रवः

પ્રવૃત્તિઓ

- ભાસનાં તેર નાટકોનાં નામ લખો.
- પञ્ચરાત્રમ् પુસ્તક મેળવીને તેનું કથાનક વાંચો.